

Анна Ахматова «У київським храмі Премудрості Бога...» (оригінал і переклад)

Анна Ахматова
«И в Киевском храме Премудрости Бога...»

И в Киевском храме Премудрости Бога,
Припав к солее, я тебе поклялась,
Что будет моею Твоя дорога,
Где бы она ни вилась.

То слышали ангелы золотые
И в белом гробу Ярослав.
Как голуби, вьются слова простые
И ныне у солнечных глав.

И если слабею, мне снится икона
И девять ступенек на ней.
И в голосе грозном Софийского звона
Мне слышится голос тревоги твоей.

Анна Ахматова
«У київським храмі Премудрості Бога...!»

І в Київським храмі Премудрості Бога
Поклялась я тобі край святого стола,
Що буде моєю твоя дорога,
Куди б вона не вела.

Все те почули янголи злотні
І в білій труні Ярослав.
Як голуби, в'ються слова незворотні,
Що їх мені Бог послав.

Коли мені тяжко, я бачу ікону
І сходинок дев'ять на ній.
І в голосі грізнім Софійського дзвону
Вчувається голос твій.

Переклад з російської Дмитра Павличка